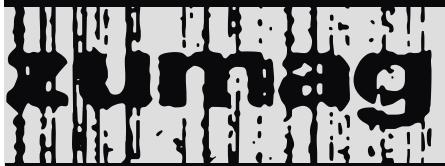

časopis študentov katedry
žurnalistiky ku v ružomberku

číslo 03.ročník 02.december 2004

Okrem sladkostí som dnes, na Mikuláša podobne ako ostatní členovia redakcie, dostala aj darček v podobe adrenalínového športu. Nie, neskáčeme bunji ani nestopujeme :o))) Šéfredaktor pre nás vymyslel iný plán – za jeden deň (konkrétny 6. decembra) zostaviť celé číslo ZUMAGu. Preto keď držíte toto číslo v rukách, vedzte, že ani Winney nie je bez viny. V minulom čísle som písala o novembrovom fenoméne. Toto je decembrové číslo, tak budem písat o decembrovom fenoméne :o))), čiže o Vianociach. V televíznych reklamách je už dva mesiace pred samotnými sviatkami vianočná tematika veľmi frekventovaná. Preto konzument televíznych programov, a teda aj televíznych reklám, nadobúda dojem, že Vianoce sú predovšetkým o darčekoch, o kupovaní a utrácaní (dobré Vianoce sú, keď dostaneš darček, ktorý schová všetky ostatné). Ľudia, ktorí idú viac do hľbky a radi analyzujú, vidia zmysel Vianoc v tom, že si ľudia majú prejavovať lásku a byť k sebe milí. Nuž, nepopieram, aj to patrí k „Sviatkom pokoja“. No hlavným zmyslom Vianoc pre nás kresťanov je spomienka na narodenie Ježiša Krista. Tak Vám želám, nech je to pre Vás zmyslom sviatkov aj motiváciou, aby ste sa správali k svojim blížnym s láskou.

editorial Gabriela Malastová

šéfredaktor a grafická úprava:
vincent bocko (bocko@fphil.ku.sk)

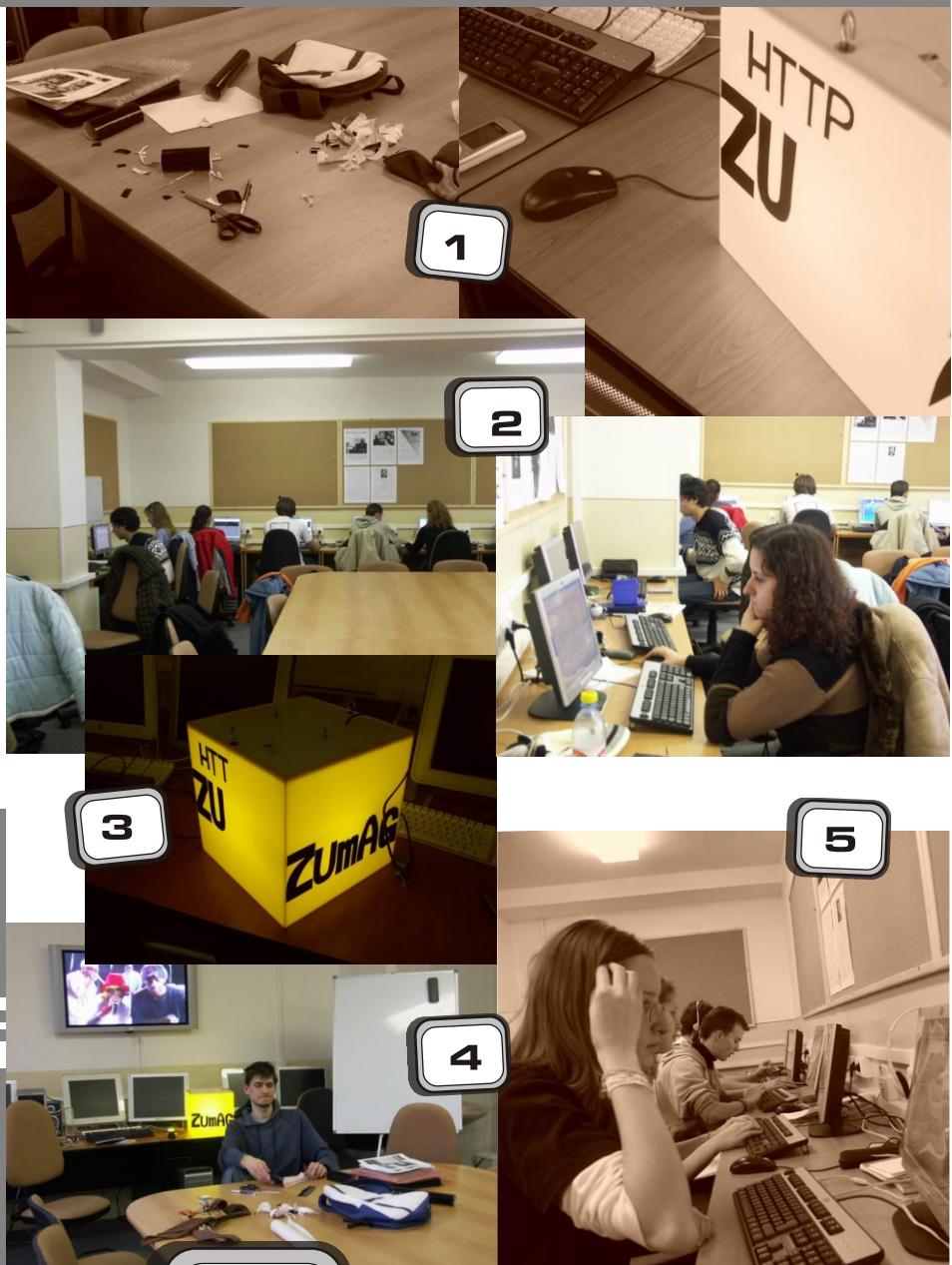
mikulášska redakcia:
téma: lucia kováčiková | ivana páleníková
úvodník: gabriela malastová | **surferi:**
mariána bangová, oľga kusá | **ženy:** lucia
brtková, ivana krutáková, anna glúchová,
jozefína trnková | **náboženský kútik:**
monika kureková, anna sabuchová |
sport: róbert lupták | slávka jurkechová

mikulášska jazyková úprava:
jozef matz | vincent bocko

atmosféra počas tvorby
výnimkočného vydania ZUMAGu

- 01:ako sa robila kocka
02:05:redakčná rada pri práci
03:takmer hotová svietiaca kocka
04:strihajúci šéfredaktor

foto-report

http://zumag.ku.sk

○①○○○

téma

dovolíme
prežiť
vianciam

lucia furtová

vianočná reklama

mária cérovská

A je tu zima. Ľudia sa trepú s litrovými vakmi do škôl, nespokojní študenti hrešia na svojich národovcov, ktorí sú takí neschopní, že si ani nedokážu kúpiť vlastný dopravný prostriedok. Dámy sa tešia, že svoje nadbytočné kilá skryjú pod vrstvami rolákov a búnd, avšak vtedy a len vtedy, ak ich odev nenapadne invázia molí.

Z obyčajných občanov sa ako vždy tešia jedine len maloletí. Ich nadšenie s prichádzajúcimi sviatkov nemá konca kraja. Každé dieťa poníma tento sviatok, čo najsprávnejšie. Podľa nich aura Vianoc sa nezaobíde bez červeného kamióna na obrazovke, nechutne tučného Santa Klause a samozrejme bez najdrahších darčekov.

Horšie je to s našimi predstavenými, ktorí si lámu hlavu nad nedávnou kalamitou a preto nám radšej zakážu vstup do lesov a tým mnohým rodinám hrozí, že na Vianoce sa namiesto krásnej voňavej jedličky budú pozerať na vyschnutú voskovku, ako je to móda v teplomilných krajinách. Niektorí nadšenci (ak sa ešte nájdú) verný starootcovským tradíciam si ju ozdobia dvoma guľami, ba dokonca na večeru i hrachu navará, kapustu udušia a kapríka ošklbú.

Kolegovia neklesajte na duchu, nemôžeme predsa zabudnúť na Mikuláša. Sviatok všetkých zamilovaných a ľudí túžiacich po vrúcom objati milovanej osoby. Moment to je asi niečo iné. Nevadí aj Veľká noc raz príde.

Postupom času a teda aj rokov zistujem, že Slovač stráca svoju identitu. Niel len popieraním tradícii, teda histórie, no najmä upadáme v roli ich prekazovateľov.

Je určite ľahšie zvoliť si jednoduchšiu cestu akou v tomto prípade je prispôsobiť sa iným kultúram (v poslednom čase sú to tie západné) a čerpať z ich skúseností.

Alebo sa mylím? Možno som sama zaneprázdnena množstvom učiva, ktoré musím ako túžobne očakávaný sneh nahádzať do svojej hlavy. Mnohí študenti by skôr privítali návštenu streptokoka, ako sa zaujímali o to, či na veľkonočnom stole nájdú kaprika priamo od Dunaja, alebo filé od Karibiku.

Preto Vás vyzývam. Nakúpme si akciové citróny, výžeňme mole z kabátov a hor sa do lesov. Zachovajme si aspoň jednu tradíciu, ved' uznajte sami: Vianoce bez stromčeka to nie je ono.

Na Vianoce sa všetci vyberú do ulíc, všade na nich číha reklama. Ak si ju nevšímate, tak sa možno zaoberáte niečím iným. Ale ona vplýva ako len môže. Všade, v novinách, televízii. Na uliciach, v obchode. Nechce sa mi hovoriť o nákupoch, o typoch na darčeky. Ja som si spomenula na jeden príbeh, ktorý sa odohral asi pred dvomi rokmi. Môjho brata určite nezlákala žiadna reklama, on prosté kúpil malú akváriovú rybku, z dôvodu, že všetko by teraz malo byť ako v reklame, teda dokonalé, nespomeniem ako dlho sa tešila v kruhu našej rodiny. V žiadnom prípade však nie som proti reklame.

Ak je zaujímavá, je dobrá. Reklama je však často plná situácií, ktoré podľa môjho názoru, nevplývajú dobre na ľudí, hlavne deti. Aj keď deti, tieto riadky asi čítajú nebudú, nemali by sme na ne zabúdať. Ved' idú Vianoce a tie deťom patria. Predstavte si situáciu, keď rodina sedí v obývačke, je tam dokonca aj otec, ktorý okrem toho, že sleduje nejaký program, prestáva sledovať, ako ho ostanú sledujú pri jeho zaspávaní. On sa tvári, že nezaspáva, možno má aj všetko pod kontrolou. Ale existujú situácie, keď nie sú Vianoce, vtedy tam ocko nesedí. Chcem tým iba povedať, že na to, aby reklama bola „vhodná“, treba aj ľudí s určitými zásadami.

Často opakujúca sa reklama lezie všetkým na nervy. Nikto s tým však nič nemôže urobiť. Ale ak chce niekoho, alebo niečo ovplyvniť, tiež sa môže presadiť, ak bude mať samozrejme trochu šťastia. Všimla som si jedného pána, ktorý šiel niekom zo stanice. Alebo jednoduchých ľudí, asi by ich do reklamy nikto nedal. V živote ale predsa nie je všetko dokonalé tak ako v reklame. Ale reklama je reklama

téma

zaujímavosti vianoc

lucia kovačíková

Zvyky a tradície Vianoc? Čo už by mohlo byť menej jasné ako tieto dva pojmy. Každý predsa vie ako to v ich rodine na Vianoce beží, tak prečo by to kedysi malo byť inak, alebo nebudaj prečo by sa to malo v budúcnosti výrazne zmeniť! Vážení, tak teraz možno niektorým spôsobom vážnu ujmu (psychického charakteru). Vianočný stromček, vianočné darčeky či pohľadnice, ani nič podobné čo dnes neodmysliteľne patrí k Vianociam, tak to všetko tu predtým vôbec nebolo. Asi málokto z nás sa zapodieva myšlienkom, ako by to vyzeralo bez týchto milých, "malých" drobností, ktoré vianočnému obdobiu dodávajú neodmysliteľné čaro. Trošku som nazrela na rôzne internetové stránky, tak aktuálne v tomto adventnom období a spravila som pre vás „výfíc“ tých najzaujímavejších faktov.

Tak pekne po poriadku. Prvý ozdobený vianočný stromček mali ľudkvia v Nemecku, v 15. storočí, ale jeho pôvod nie je vôbec biblického či kresťanského charakteru. Vianočný stromček, aj keď trochu v inej podobe mali už v starovekom Ríme pri príležitostiach, akými boli oslavy slnovratu. A prečo práve oslavy slnovratu? To bol tzv. koncepcný názov pre Vianoce. Samozrejme neskôr sa z tohto obdobia stala prevažne slávnosť slávenia narodenia Ježiša Krista.

Prichádzame k vianočným darčekom. Tie majú výsostný pôvod v kresťanskom ponímaní Vianoc. Ich hlavným zmyslom je radosť zo spásy, ktorú ľudstvu posal Boh vo svojom Synovi a tým obdaroval všetkých ľudí. Tak to je tá prvotná súvislosť s dávaním darčekov. Len ako došlo k tomu prečo sa dnes (a pekných pári rôčkov dozadu nevynímajúc) dávajú tak dlho očakávané vianočné darčeky pod vianočný stromček?!

Vianočné pohľadnice sa rozhodol poslať svojim blízkym malý Talianski v roku 1709 (nie až tak dávno). Tým dal podnet dvom svojím dospelým blízkym – vydavateľom na to, aby v tejto činnosti pokračovali aj ďalej. A tak vlastne vznikli

pohľadnice sami osebe ako také.

Tak čo myslíte, predsa len aj Vianoce podliehajú zmenám.

A to by sme sa mali pozrieť na zúbky tradíciám na Slovensku. Ako sme sa vlastne dostali k dnešnej podobe štredrej večere v slovenských rodinkách? Nič také ako rybie filé, zemiakový šalát alebo iné najnovšie bestsellery v jedálničku predtým Slováci vôbec nepoznali. No, ešte tak rybacie šupiny, to áno. Čím viac ich počas Vianoc bolo pod obrusom, tým viac sa mohli ľudia tešiť na bohatý budúci rok. Zato však kapustnica, to áno, tá má skutočne bohatú história. A aj napriek tomu si zachováva svoju stálu účasť na vianočnom stolovaní.

Späť k vianočnému stromčeku. Slováci si svoje prvé vianočné stromčeky zavesovali na strop priviazaním koreňov a vrchol stromčeka visel nad zemou. Neskôr pochopili, že to nemá taký dobrý vizuálny efekt a obrátili ho naopak a postavili na zem (podaktori). A potom na podnet "Nemčúrikov" ho začali aj zdobiť. Ale nie v jednej farbe, krásnymi sklenými guľami, ale jabĺčkami a slamenými ozdobami. Tak ako každý národ má svoju špecifickú kultúru, tak presne tak isto je to aj so slávením Vianoc. Sú isté veci, ktoré sú spoločné a isté veci, ktoré sú diametrálne odlišné. A keďže v našej spoločnosti dochádza k vzájomnému zlučovaniu národom, a teda kultúr, nevyhneme sa ani vzájomnému zabúdaniu do vianočných zvykov. Niekedy je to lepšie, niekedy horšie.

Chceme tomu zabrániť, alebo je to v podstate jedno? Možno oboje. Ved' Vianoce sú (alebo by mali byť) hlavne o láske, ktorú viac ako inokedy prejavujeme svojim blížnym, a sме lepšími vo všetkom. Prvotný zmysel je teda v duchovnej obrode človeka, ktorú mu vianočné obdobie poskytuje, zostane len na nás ako silno budeme zvyky udržiavať a dodržiavať.

X-tá repríza

„Život je pes a my sme jeho žrádlo“, svätá pravda! Tento pán režisér Život, si každý deň pre každého niečo nájde! Často je to stereotypné. No, niekedy je to niečo špecifické, iné, odlišné od všednosti. Prečo len niekedy? Lebo nemá vždy čas na všetkých.

Ked' si ho už nájde, vznikajú tie zaujímavé životné situácie, ktorým mi pozemšťania zvykneme nadávať do osudov, náhod, šťastia či smoly. Niekoľko robí pekné hlúposti, ale kto je dokonalý! Ked' vidíte Róma pracovať, študenta neodpisovať či Haberu ako niekoho pochváli, poviete si – riadna haluz! Aj toto je charakteristické pre tvorbu tohto pána, ktorého plagiátu aj esá ako Spielberg, Schumacher, Tarantino či Scorsese.

Sú veci a udalosti, ktoré nachystá pre nás všetkých a reprízuje ich rok čo rok! Ked' vidíte Slhko, seno v programe televízie tak.... no, nebudem nikoho citovať, nedám sa priživit' cenzúre. Ale keď rok čo rok reprízujú Vianoce – to nikomu neprekáža! A tak je to správne! Ved' Vianoce, sú vlastne jednou oslavou narodenín a narodky oslavuje každý. Budú aj tento rok. Naháňačka obchodníkov po našich (ešte stále) korunkách sa začala už v novembri, výzdoba v uliciach tiež už nejaký ten deň svieti. V rádiách začali hrať Last Christmas – skvelú to starinku od Georga....alebo sa volá Michael? Skrátka od toho, čo má spálňu aj na verejných toaletách. To sú neodvráiteľné dôkazy o príchode Vianoc na túto zem! Všetci tomu veríme – kresťania, židia, moslimovia, ateisti – všetci vedia, že sú Vianoce. Len Mulderovi to nastačí a stále hľadá nejaké dôkazy! Ani tento rok vás Vianoce po formálnej stránke nesklamú - filmy v telke, kilečiek hľadajúcich svoje brlohy na bruškách a zadkoch bude požehnane, účasť prisľúbila aj rodinná pohoda, fajn atmosféra a štefanská zábava.

Každý si môže vybrať to svoje, tak ako v dobrom filme a aj by tak mal urobiť. Vianoce sme dostali všetci, ale nie všetci ich uznávajú, nie všetci ich môžu sláviť tak ako my! A aj o tom je táto časť Životom režírovaného príbehu. Niektorí máme ako účinkujúci lukratívnejšie zmluvy oproti ďalším. Nepomer vo svete je veľký, a preto kto môže, mal by si aspoň teraz aj konkrétnymi krokmi a činmi spomenúť na tých – ostatných. Lebo život je pes a nikto nievne kedy sa stane jeho žrádlom.

peter kravčák

indoor

zo zákulia

michal lipiak

Napíňa nás škola alebo my len napíňame školu....?

Konečne prišiel ten čas, keď sa opäť na seba usmievame, škeríme, pozéráme miliónty krát Popolušku, statočne priberáme od Mikuláša až po Nový rok a miňame kredit na ľudí, ktorým nepošleme smsku ako je rok dlhý.

Ale pozrime sa, čo tento rok priniesol Ježisko našej milovanej škole - Katolíckej univerzite do Ružomberka. Okrem nových prívržencov a nového rektora sme dostali krásne nové - skoro hypermoderne stredisko masmediálnej komunikácie, z ktorého som bola ja osobne "hotová" ešte desať minút po tom ako som sa tam usadila. Inak mimo toho cítim akurát, že nám v školičke kúria, čomu sa všetci spoločne neuveriteľne tešíme, cítim termíny skúšok a cítim, že už prihárajú. Zdržujeme ako výnimočný v týchto dňoch vianočný kolektív, výlučne v triedach, v jedálni, pred výťahom a v rade pred bufetom. A aby som nezabudla štyri hviezdy metre pred školou. Aby som ukončila svoje šomranie - vlastne svoju študentskú nespokojnosť, povedzme si o tom ako sme my vyjadrili svoju nekonečnú vďaku univerzite a ako mincou jej oplácame to, že nás po celé ročníky a semestre zaplavuje vedomosťami a profesionálnym nezaujatým prístupom. Keďže ja, spolu s ostatnými ešte len začínajúcimi prvákmi tu ešte len začíname svoju púť, dúfam, že bude len päťročná, nedali sme zatiaľ tejto škole absolútne nulové nič. Odhliadneme od menších chybíčiek krásy ako je opakovane myšenie si titulov, ktorých jemná zámena vie pekne rozčúliť a našej škole venujeme v tento krásny mierumilovný čas nás slub - skoro vlastenecky sa chytíme za srdce a slúbime, že z nás vyrastú najmä duchovne založení mladí ľudia, ktorí nielen počas štúdia, ale aj počas nášho budúceho života budú vyhľadávať výlučne duchovné zážitky. Nech je na nás škola hrdá. Ved' aj my sme takí hrdí, že nás sem prijali, však? Takže pekne nakoniec podávame celému vyučujúcemu zboru za... - všetko. Netreba to veľmi rozvádzdať, každý máme to „svoje“ za čo MUSÍME podákováť. Tak „diky“ milovaná škola nech si možno trošku uvoľnenejsia v budúcom roku a prajeme ti veľa mysliacich študentov. A ešte by som upravila jeden výrok: My sme škola, škola sme my. Zdá sa.

Objavil sa nový zborník: Pohanstvo a Kresťanstvo

V pondelok – 8. december odštartoval aj na Katolíckej univerzite (KU) Týždeň vedy Európskej únie. V úvodný deň uviedla katedra historie Filozofickej fakulty (KH FF) v rámci Fakultného seminára nový zborník, ktorí vypracovalo 25 zostavovateľov, prevažne pôsobiacich na KH FF KU v Ružomberku a KH z Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici - pod názvom Pohanstvo a Kresťanstvo. Medzi pozvanými hostami nechýbal vedúci KH FF KU prof. Michal Oťčenáš, prof. Mária Novotná a ďalší pracovníci katedry. Slovami veršov sa študentom na úvod prihovoril dekan FF KU a hlavný moderátor stretnutia doc. Imrich Vaško. Potom už dostal slovo jeden zo zostavovateľov. Mgr. Peter Nemeš – pedagóg a odborný asistent na KH KU priblížil poslucháčom zrod tejto publikácie. Podľa neho sa „dostala na svet, ako idea jednotlivcov, ktorí chceli bádať v dejinách kresťanstva a duchovnosti.“ Načrtol aj ideu budúcnosti, ktorú by chceli autori pripraviť na budúci rok. „Nič nie je isté, ale do úvahy pripadajú dve témy. Dejiny charity v minulosti alebo Úloha svätca v dejinách ľudstva,“ povedal.

V rámci programu vystúpili so svojimi príspevkami aj dvaja autori. Téma Tertulianus a svet antiky rozobral v príhovore Mgr. Branislav Panis a Pohanskú filozofickú terminológiu v diele sv. Augustína Mgr. Marek Babic. Seminár ukončili slová básne od Milana Rúfusa - Dejepis, v podaní dekana FF KU Imricha Vaška.

Stretnutie IV. v podaní deviatich autorov

Slová básne – Večerná modlitba od Milana Rúfusa - v podaní malej slečny a pieseň gospelovej skupiny Jocara otvorila vo štvrtok, 18. novembra slávnostné privitanie kníh ružomberských autorov. „Stretnutie IV., tak sme si ho nazvali,“ povedal tajomník Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity (FF KU) Rastislav Kendera. Svojou návštěvou aulu počili aj biskupi Rudolf Baláž a František Tondra, básnik Teofil Klas, primátor Ružomberka Juraj Čech s manželkou, cirkevní, politickí i akademickí predstaviteľia, členovia Spolku slovenských spisovateľov i Matice slovenskej, pedagógovia, študenti.

„Mesto Ružomberok malo a má kultúrne ambície, jednoducho toto mesto duchovnú tvár. Je však pravda, že v predchádzajúcim storočí prešlo púšťou a bolo vyprahnuté. Nedovolili mu rozvíjať duchovné aktivity. My sa ho dnes snažíme čo najviac oživotvoriť, a postarať sa o to, aby opäť bolo tým, čo kedysi“, konštatoval hlavný moderátor stretnutia dekan FF KU doc. Imrich Vaško.

Hlavnými postavami večera boli Vlado Uhlár a odborná publikácia Veľké Bielce, Ľubo Javorka a jeho Rezonancie, Juraj Kuniak so svojou Púťou k sebe, Ladislav Lajčiak V Božom náručí, Opušťák a Výrobný román Antona Laučeka, Peter Mišák s Necelými sonetmi o láske, Koráliky nádeje R.A. Ružomberského, Putovanie za snom Benjamína Tináka a na koniec Igor Válek Haškovi v päťach. Ružomberský literárny večer ukončila recepcia a spoločné stretnutie v priestoroch miestnosti F 104.

sport news

Ako ste si milí čitatelia určite všimli, celé číslo Zumagu je zahalené do vianočného šatu. A preto sme sa i my v športovej rubrike rozhodli dozvedieť sa niečo viac o tom, akým športom sa v zimnom období venujete vy. Takmer každý mužský tvor v tejto inštitúcii mi na túto otázku odpovedal dvomi slovami: „Jednoznačne snowboarding a lyže.“ Je naozaj pravda, že v tomto technikou presýtenom období boardovanie zažíva neuveriteľný „boom“. Väčšinu z nás k nemu priláka túžba po niečom novom, adrenalinovom a bláznivom. Je to naozaj paradox, že najviac túžime po niečom nebezpečnom či hrozivom. No a toto sú už vaše odpovede:

- „Snowboarding je prosté cool. Je to to jediné, čo mám rád na zime.“ Braňo (21)
- „Vždy sa rada vyberiem na prechádzku zimnou prírodou. Stačí jeden nádych chladivého lesného vzduchu a som plná novej energie, ktorú potrebujem pri nekonečnom listovaní zošitov plných poučiek.“ Ivka (20)

- „Ja zimu a zimné športy milujem. Všetky.“ Mišo (21)

- „Omrznuté končatiny ma veľmi nelákajú. Niekoľko sa však chodievam vybúriť na zimák, kde si zakorčuľujem s kamoškami.“ Ada (20)

- „Ja zimné športy beriem ako zábavu. Mám mladšiu sestru a vždy sa spolu vyšantíme pri sánkovaní či bobovaní na kopčeku pred domom.“ Silvia (20)

- „Ja zimné športy veľmi neberiem. Radšej zbehnem do vyhriatej ping-pongovej telocvične alebo fitka.“ Fero (22)

- „Robievam beh na dlhé trate a tréningy nevynechávam ani keď napadne sneh.“ Timea (20)

- „Asi ako každý chalan mám v zime rád lyžovanie a korčule. Pohyb je potrebný. Anajmä v zime.“ Ľuboš (19)

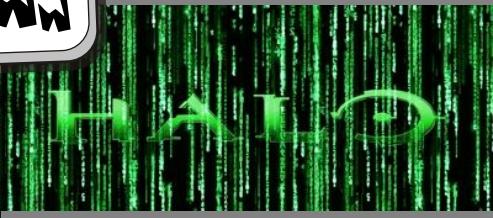
A aby ste sa nepresýtili vianočnou atmosférou, mám tu pre vás výsledky z Unicupu spolu s priebežnou tabuľkou. Okrem tejto ligy, ktorej sa zúčastňujú výhradne študenti KU, máme aj talenty, ktoré majú vyššie ambície. Tí hľad po športe zahŕňajú na akciach globálnejšieho charakteru.

01. Lykvydátory (12b)
02. Maniaco R. (11b)
03. Sexy Rordors (10b)
04. Vifón (10b)
05. Merenges (9b)
06. 1. Deci Do Dna (7b)
07. Portwisch (7b)
08. UPaC (7b)
09. Philosophs Kings (6b)
10. Vojto Team (6b)
11. Angelos Mirrors (6b)
12. Old boys (5b)
13. Pilsner Boys (3b)
14. Džamejka (2b)
15. Krátky Proces (1b)
16. White Power (0b)

Turnaj KBS v halovom futbale Futbalové reprezentácie všetkých diecéz sa stretli v sobotu 20. novembra na Katolíckom gymnáziu Štefana Moyzesa v Banskej Bystrici na celoslovenskom turnaji v halovom futbale. O Putovný pohár predsedu KBS budú okrem víťazov diecéznych turnajov súťažili aj mužstvá saleziánov, Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže, eRka, skautov a Katolíckej univerzity. KU zastupovalo mužstvo zložené z účastníkov minuloročnej a tohtoročnej futbalovej miniligy, ktorú organizuje Univerzitné a pastoračné centrum v Ružomberku. Hráči z Ružomberka nakoniec obsadili celkové druhé miesto.

olga kusá | marika bangová

surfujeme

Drahí a milí surferkvia!

Padal snežík padal, ej, ale sme boli radi, ale nemali sme to s tou radosťou tak preháňať. Snehu už niet, tak len dúfajme, že aspoň mozgy sa nám pred skúškami neroztopia. Skôr ako dôjde k nehode, keď budeťe zdobiť vianočný stromček, malí by ste si dôkladne premyslieť, čo pod neho svojim milovaným blízkym nenápadne (pre istotu) položíte. Pokiaľ ste nechodili po krčmách a diskobaroch a sedeli len tak na intráku a šetriili peniažky v prasiatku, nemáte problém kúpiť niečo svojim najbližším. Ak je prasiatko dobre vykľmené, ale problém je s výberom darčeka, vrhnite sa na nasledujúce stránky. Možno vás niečo osvetí a nebudú to len sviečky na vianočnom stromčeku.

www.vianoce.centrum.sk by mohla byť tou vhodnou studnicou nápadov. Sú tam tipy na darčeky a v prípade, že ste sa objedli tými istými koláčmi každý rok, čo tak vyskúšať recepty z tejto stránky. Na tomto portáli si môžete pokačať s ľuďmi, ktorí sú rovnako nerozohodní ako vy v tom predvianočnom darčekovom besnení.

Ak ste si už istí, čo vlastne chcete a aj prasiatku odzvonilo (t.j. prachy máte v peňaženke), zájdite na www.inshop.sk, kde si môžete vybrať z množstva ponúk na knihy, obuv, odevy, darčekové predmety, elektro, hračky, telefóny a výpočtovú techniku. Teda nakupujte všetko, na čo si pomyslíte a čo vám peňaženka dovolí.

www.vianoce.zoznam.sk existuje pre tých najnerozohodnejších, čo sa doteraz nevrhli na žiadnu ponúkanú stránku. Tu je totiž (takmer) všetko dovolené...

Ak ste zvedaví, ako trávia Vianoce ľudia vo svete, a tiež neovládate rôzne zvyky a pranostiky, mrknite sa na www.vianoce.sk.

Bližia sa Vianoce a s nimi aj Nový rok, ale to už ste všetci asi zaregistrovali. My vám želáme, aby ste ho prežili v spoločnosti svojich blízkych a nielen v liehu. Nedávajte si žiadne predsačzatia, pretože vám budú na dve veci a aj tak ich nesplníte. Prajeme vám pevný krok a šťastný nový rok. Takže chatujte, mailujte, surfujte, veď aj tak:

VŠETKO JE NA WEBE.

slávka jurkechová | robo lupták

žena

**a opäť
tu MÁME
VIANOCE**

jozefína trnková | ivana krutáková

stres nás každodenný

Konečne prišla zima, zasnežená krajina, krásne jasná modrá obloha... Každá žena robí tak trocha poriadok doma, v skrini, Hľadáme miesto na kabáty, bundy, šály a ostatné zimné vybavenie.

Aja som pri tom myslela na vás a na to, či sa december naozaj nesie len v znamení upratovania a náporu nervov pred sviatkami. Viem, že by sa patrilo písat o Vianociach možno neskôr, ale je to už len pártýždňov!!!

K Vianociam patrí zhon, nervozita, radosť, smiech, smútok, slzy i prejedené žaludky. Opakuje sa to každý rok so stopercentnou presnosťou a je len na nás, či si to vychutnáme tak, aby aj v lete bolo cítiť z vianočných fotografií pohodu. A na to musíme staviť v decembri. Na pohodu. Hoci to môže vyznieť ako rúhanie sa voči tradíciam, skúste si namiesto drhnutia nábytku v izbe užiť príjemný kúpel, urobiť prechádzku do prírody, a namiesto zháňania darčekov, zájst si s kamarátkou na horúcu čokoládu a samozrejme byť krásne. Lebo, keď sa vrátite k tým fotografiám, na nich nebude vidno, či máte čisto pod kobercom. Bude na nich vidno, či ste si na Vianoce darovali seba v tom najlepšom balení. A ak tvrdíme, že dokážeme urobiť poriadok okolo seba, urobme si poriadok aj v hlave a srdci...

lucia brtková

Určite každý človek na Zemi považuje Vianoce za najobľúbenejšie obdobie roka. Pokojná atmosféra v rodinnom krahu, rozžiarene detske oči a radosť z darčekov, to sú tie najkrajšie pocity pre ženu, ktorá má konečne pokoj. To, čo predchádzalo týmto nádhernym chvíľam je už dávno zabudnuté, ale...

V kútku srdca je malá komôrka, v ktorej prebýva strach. Strach, že o rok to príde zas. Opäť tie zdľhavé nákupy a nekončné rady pri pokladniach v obchodoch, opäť veľa driny pri upratovaní, varení a to pečenie, to zrejme nikdy neskončí, pretože každý člen rodiny má rád iný koláč.. Ale čo by žena nespravila pre svojich najbližších. Práve túžba nás žien po dokonalosti, nás nútí pripraviť tých párov chvíľ na jednotku.

V každej domácnosti vľadne vianočná nálada, v oknách blikajú vianočné ozdoby a všetci ľudia sú k sebe akisi milší. Akoby cítili, že nastal čas pokoja, čas kedy sa treba zastaviť a pouvažovať nad tým, čo je v našich životoch naozaj dôležité. Takže....VESELÉ VIANOCE !!!

sviatky pokoja

Dlhé rady pri pokladniach, všade chaos v ladvine, Všetky ženy tohto sveta sú psychicky na dne. Hoci sú to sviatky lásky a pokoja v rodine, Nálada sa ženám mení takmer v každej hodine.

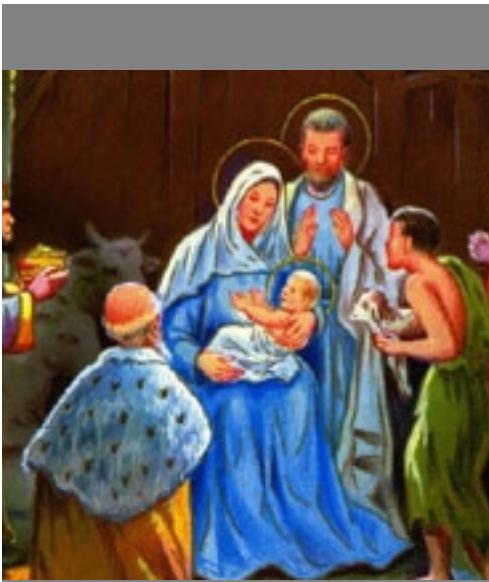
Keď sa manžel prihovorí s láskou „Žena moja...“, V momente jej na hlate vlasy dupkom stojí. Nervozita pred sviatkami je vraj celkom istá, No cez sviatky aspoň trochu je už myseľ čistá.

A konečne nastala táto chvíľa skvelá, Keď zasadne ku stolu zas rodina celá. V duši ženy objaví sa deň a nie noc, Čo je hlavné a najkrajšie poslanie Vianoc.

Ježisko sa narodil, my sme všetci šťastní, Aj ženám sa po starostiah hned' zdá ten svet krásny. Vidiac ako iskričky v očkach detí hrali, Zistí, že tie starosti vlastne za to stáli.

anna gluchová

smutný vianočný príbeh

Počas vianočných sviatkov sa Ježiš rozhodol, že navštívi rodinku Zanepádznených. Bola to štvorčlenná domácnosť, ktorá chodila pravidelne do kostola a snažila sa žiť podľa Božej vôle. Cítil sa byť celkom vítaný, na stenách boli podobizne jeho, aj jeho mamky, tak si myslel, že ho poznajú. Aspoň z videnia. Stromček bol už hotový, nuž si k nemu sadol a skromne čakal, že mu príde niekto aspoň rukou potriast', veď má narodeniny. Po dlhšej dobe však začul nejaké hlyasy: „No veď už zabi toho kapra, oco!“ „Utrela si už ten prach?“ „Darček pre starkú nemám...“ „Koľko treba tých koláčov?“ „Daj tú hudbu tichšie!“ A v mysli mu prebehlo to často ľudmi opakované klišé – Vianoce, sviatky pokoja. Trochu zosmutnel. Veď v kútku duše dúfal, že sa s nimi po dlhom čase porozpráva, poradí im, niečim ich obdaruje... Nenal ako. Všetci oslavovali jeho sviatok, ale bez neho, všetci mali voľno, vďaka jeho narodeninám, ale v skutočnosti bol sám. Na Štedrý večer sa Ježišovi začala dvíhať nálada – rodina sa schádza, sadá ku stolu. No všimne si, že všetci sú už takí unavení, že opäť mu nevenujú pozornosť, mechanicky sa pomodlia a začnú jest. Bude aj u teba doma Ježiš sám?

monika kureková

...alebo predvianočná duma

Veľká športová taška, to môže byť pekný darček pod vianočný stromček. Ale veľká športová taška a navyše plná, nie prázdna, to už je teda darček, ktorý schová všetky ostatné. Napríklad gitaru (tá by sa teda hodila), alebo šteniatka, ako to môžeme vidieť na bilboardoch. Ale podme si vymyslieť niečo vlastné. Taška plná čoho... Sladkostí? Ale to hádam nie. Mikuláš už predsa chodil siesteho decembra. Ale čo takto taška plná šťastia? Šťastie je najuniverzálniejsí (najuniverzitnejší?) darček, každý po ňom túži. Ale ako dlho môže vydržať šťastie zo športovej tašky? Dva-tri dni, viac asi nie. „Niekoho“ by zase viac potešila taška plná peňazí. To šťastie sa za ne sice nedá kúpiť, ale... „zbývá spousta ďalších vecí a ty koupit lze“. No povedzme si pravdu, aj keď peniaze nie sú zlé, neviem si predstaviť, že by sme sa pod stromčekom tešili z hromady bankoviek. Skúsme „zatiahnuť na hlbinu“ – k duchovnejším veciam. Taška plná pokoja, lásky, porozumenia... Nás študentov by potešila aj taška plná vedomostí, hlavne v skúškovom období. Ale je tu ten istý problém, ako na začiatku. To by nám stačilo tak na dve skúšky (a možno jeden test). Navyše by sme prišli o to vzrušenie a adrenalín... a kto nám zaručí, že by nám otázky bez toho „nesadli“?

Tak teraz fakt neviem, či by nebolo predsa len lepšie uspokojiť sa s ponožkami... No spomenula som si na jeden rok, neviem presne, kedy to bolo, asi tak pred 2000 rokmi (tí, ktorí myslia na Betlehem, si môžu zapísť biely puntík), kedy svet dostal pod stromček „tašku“ plnú tých najúžasnejších vecí. A navyše bez dna!

náboženský blok

**CHCEM
TAŠKU?**

anna sabuchová

Takže to šťastie, pokoj, láska... to z nej prúdi dodnes. Vyzerá to príliš jednoducho. Ale ako sa k tej „taške“ dostat? Už od začiatku si ju k sebe zobraťa istá (2000-ročná) teta, ale s radosťou sa s vami rozdelí. Veď „taška“ je určená pre všetkých ľudí.

Tá teta je Cirkev a ten darček... to je ten pravý a jediný Darček, ktorý schová všetky ostatné.

filozofická
fakulta KU v Ružomberku